

לְמִזְפֵי בִיה צְדִיקָיִא לְעֵלְמָא דְאַתִּי, כְּמָה
דְאַתְמַר.

פְּעֻלְתָּ, בְּקִדְמִיתָא צְפִנְתָּ, וְלִבְתַר פְּעֻלְתָּ. אֲלֵא
צְפִנְתָּ כְּמָה דְאַתְמַר. פְּעֻלְתָּ בְּגִין דְהֵהוּא
נְהוּרָא דְגְנִיז, בִּיה עֵבִיד קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא
אוּמְנוּתָא דְעֵלְמָא. מְנַלְן. דְכְתִיב, (בְּרֵאשִׁית ב) אֵלֶּה
תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם, בְּאַבְרָהָם
כְּתִיב, וְהֵהוּא נְהוּרָא דְאַבְרָהָם, גְּנִיז לִיה קְדָשָׁא
בְרִיךְ הוּא, וּבִיה עֵבִיד אוּמְנוּתָא דְעֵלְמָא, דְכְתִיב
פְּעֻלְתָּ לַחֹסִים בְּךָ, לְאַיְנוּן דִּיתְבִי תַחֲוֹת צִלָּא
דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא.

נְגַד בְּנֵי אָדָם, דְהָא בְהָאֵי אוּמְנוּתָא דְאַתְעֵבִיד
בְּהָאֵי נְהוּרָא, קִיִּימִין בְּנֵי נָשָׂא כְּעֵלְמָא,
וְקִיִּימָא דִּילְהוּן הוּי. אִף עַל גַּב דְאַיְהוּ גְנִיז, בִּיה
קִיִּימִין בְּנֵי נָשָׂא כְּעֵלְמָא דִּין. פְּעֻלְתָּ, אוּמְנוּתָא
דְעֵלְמָא דָּא, דְבִיה אַתְעֵבִיד כִּלָּא בְּחוּשְׁפְּנָא,
אוּמְנוּתָא דְעֵלְמָא, כְּגוּוּנָא דָּא אוּמְנוּתָא
דְמִשְׁפְּנָא, דְאַיְהוּ אוּמְנוּתָא כְּגוּוּנָא דְעֵלְמָא, וְהָא
אוּקִימָנָא.

כְּתִיב הֲכָא אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן, וְכְתִיב הֵתָם
אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. בְּגִין דְכָל
אַיְנוּן תּוֹלְדִין דְעֵבְדוּ וְאַפִּיקוּ שְׁמִיָּא וְאַרְעָא,
כִּלְהוּ בְּחִילָא דְהֵהוּא נְהוּרָא דְגְנִיז אַתְעֵבִידוּ
וְנִפְקוּ. פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן בְּהֵהוּא חִילָא נִפְקוּ.
מְנַלְן. דְכְתִיב וּבְצִלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמִטָּה
יְהוּדָה, דָּא אִיהוּ מְסֻטְרָא דִימִינָא. וְאַתּוּ אֶהְלִיאָב
דָּא אִיהוּ מְסֻטְרָא דְשְׁמָאֲלָא. וּמִשְׁפְּנָא מְסֻטְרָא
דִימִינָא וּשְׁמָאֲלָא אַתְקָם וְאַתְעֵבִיד. וּמִשָּׂה דְהוּה
בִּינִיָּהוּ, אוּקִיָּם לִיה.

רְבִי אֶלְעָזָר פֶּתַח וְאַמַר, (ישעיה טז) וְהוֹכֵן בְּחֶסֶד
כְּפֹא וַיֵּשֶׁב עָלָיו בְּאַמֶּת וְגו'. וְהוֹכֵן בְּחֶסֶד
כְּפֹא, הָא אוּקִימָנָא, כַּד מְחַשְׁבָּה סְלִיק, בְּרַעוּ
דְחֻדָּה מְטֻמִּירָא דְכָל טְמִירִין דְלָא אַתִּידַע וְלָא

פְּעֻלְתָּ. בְּרֵאשׁוּנָה צְפִנְתָּ, וְאַחַר
כְּךָ פְּעֻלְתָּ. אֲלֵא צְפִנְתָּ, כְּמוֹ
שְׁנֵאמַר. פְּעֻלְתָּ, בְּשִׁבִיל אוֹתוֹ
הָאוּר הַגְּנוּז בּוֹ עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא אֶת אֲמֻנוֹת הָעוֹלָם.
מְנִין לְנוּ? שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב)
אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
בְּהַבְרָאָם, כְּתוּב בְּאַבְרָהָם,
וְאוֹתוֹ אוּר שֶׁל אַבְרָהָם גְּנוּ אוֹתוֹ
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבּוֹ עָשָׂה
אֲמֻנוֹת הָעוֹלָם, שְׁכָתוּב פְּעֻלְתָּ
לַחֹסִים בְּךָ, לְאוֹתָם שִׁישׁוּכִים
תַּחַת צִלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא.

נְגַד בְּנֵי אָדָם, שְׁהֵרִי בְּאַמְנוֹת
הַזֵּה שְׁנַעֲשֵׂתָה בְּאוּר הַזֵּה
עוֹמְדִים בְּנֵי אָדָם בְּעוֹלָם
וְקִיִּימָם נְהִיָּה. אִף עַל פִּי שְׁהוּא
גְנוּז, בְּנֵי הָאָדָם עוֹמְדִים בּוֹ
בְּעוֹלָם הַזֵּה. פְּעֻלְתָּ, אֶת אֲמֻנוֹת
הָעוֹלָם הַזֵּה שְׁבוּ נַעֲשֵׂה הַכֹּל
בְּחֻשְׁבוֹן. אֲמֻנוֹת הָעוֹלָם כְּמוֹ
אֲמֻנוֹת הַמִּשְׁכָּן, שְׁהוּא אֲמֻנוֹת
כְּמוֹ שֶׁל הָעוֹלָם, וְהֵרִי בְּאַרְנוּ.
כְּתוּב כֵּן אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן,
וְכְתוּב שֵׁם אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת
הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. מִשּׁוּם שְׁכָל
אוֹתָן תּוֹלְדוֹת שְׁעָשׂוּ וְהוֹצִיאוּ
שְׁמִים וְאַרְץ, כִּלְן כִּכְח שֶׁל אוֹתוֹ
הָאוּר הַגְּנוּז נַעֲשׂוּ וַיִּצְאוּ. פְּקוּדֵי
הַמִּשְׁכָּן יִצְאוּ בְּאוֹתוֹ הַכֹּחַ. מְנִין
לְנוּ? שְׁכָתוּב וּבְצִלְאֵל בֶּן אוּרִי
בֶּן חוּר לְמִטָּה יְהוּדָה - זֶהוּ מִצַּד
הַיְמִינִי. וְאַתּוּ אֶהְלִיָּהוּ - זֶהוּ
מִצַּד הַשְּׂמָאל. וְהַמִּשְׁכָּן מִצַּד
יְמִין וּשְׂמָאל הוּקָם וְנַעֲשֵׂה,
וּמִשָּׂה שְׁהִיָּה בִּינֵיהֶם הֵקִים
אוֹתוֹ.

רְבִי אֶלְעָזָר פֶּתַח וְאַמַר, (ישעיה טז)
וְהוֹכֵן בְּחֶסֶד כְּפֹא וַיֵּשֶׁב עָלָיו
בְּאַמֶּת וְגו'. וְהוֹכֵן בְּחֶסֶד כְּפֹא,
הֵרִי בְּאַרְנוּ, כְּשֶׁעֲלֵתָה מְחַשְׁבָּה
בְּרִצּוֹן שֶׁל שְׂמָחָה מְטֻמִּיר כֹּל
הַטְּמִירִים שֶׁלֹּא נוֹדַע וְלֹא נִדְבַק,

הגיעה אותה שמחה והכחה לתוף המחשבה, ואז נכנס למקום שנכנס.

עד שנגנו בהיכל עליון אחד, שהוא טמיר למעלה. ומשם שפעו ונמשכו כל האורות. של זמין נסע בראשונה, ואחר כך כלם נסעו, ומאותו צד הימין נתקן הכפסא למטה, שהרי הקדוש ברוך הוא התקין אותו הכפסא בחסד וישב עליו באמת, שהוא התקון של החותם של הכל. ולא יושב על אותו כפסא אלא בחותם שהוא אמת. באהל דוד, שבו הוא הכפסא למטה.

שפט ודרש משפט ומהר צדק. שפט - מצד הדין. ודרש משפט - מצד הרחמים. ומהר צדק - הוא כפסא הדין שהוא הבית דין למטה. בא וראה, כמו כן המשפן לא התקן אלא בצד הגה כמו זה של חסד, כפי שאמרנו למעלה. ועל כן נמנו התולדות והתקנו כלם למטה.

אלה פקודי המשפן משפן העדת אשר פקד על פי משה. רבי שמעון פתח, בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. הפסוק הגה פרשוהו ונאמר בכמה צדדים, אבל כשבא הקדוש ברוך הוא את העולם, ברא אותו כמו שלמעלה להיות העולם הגה בדיוקן של העולם שלמעלה, וכל אותם גונים של מעלה התקנים למטה, להדביק ולקשר עולם בעולם.

וכשרצה הקדוש ברוך הוא לברא את העולם, השגיח בתורה וברא אותו. והסתפל בשם הקדוש, הפלל של התורה, וקים את העולם. בשלשה צדדים התקנים העולם, והם חכמה ותבונה ודעת. בחכמה - שפתיב (משלי א) ה' בחכמה יסד ארץ. בתבונה -

אתדבק, מטי ההוא חדוה, ובטש גו מחשבה, וכדין עאל באתר דעאל.

עד דאתגניזו בחד היכלא עלאה, דאיהו טמיר לעיל. ומתמן נגדין ואתמשכן כל נהורין, דימינא דנטיל בקדמיתא, ולבתר נטיל פלהו. ומההוא סטר ימינא, אתקן פורסייא לתתא. דהא קדשא בריך הוא, אתקין לההוא כורסייא בחסד, וישב עליו באמת, דאיהו תקונא דחותמא דכלא. ולא יתיב על ההוא כורסייא, אלא בחותמא דא דאיהו אמת. באהל דוד, דאיהו בי כורסייא לתתא.

שופט ודרש משפט ומהר צדק. שופט מסטרא דדינא. ודרש משפט, מסטרא דרחמי. ומהיר צדק, איהו פורסייא דדינא, דאיהו בי דינא לתתא. תא חזי, כגוונא דא, משכנא לא אתתקן אלא בסטרא דא כגוונא דא, דחסד פדקאמרן לעיל, ועל דא אתמנון תולדין ואתתקנו כלהו לתתא.

אלה פקודי המשפן משפן העדות אשר פקד על פי משה. (שמות לח) רבי שמעון פתח, בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ, האי קרא (דף רכ"א ע"א) אוקמוה ואתמר בכמה סטרין. אבל פד ברא קדשא בריך הוא עלמא, ברא ליה כגוונא דלעילא, למהוי עלמא דא בדיוקנא דעלמא דלעילא. וכל אינון גוונין דלעילא, אתקין לון לתתא, לאתדבקה ולאתקשרא עלמא בעלמא.

וכד בעא קדשא בריך הוא למברי עלמא, אשגח באורייתא וברא ליה. ואסתפל בשמא קדישא, פללא דאורייתא, וקיים עלמא. בתלת סטרין אתקיים עלמא, ואינון חכמה ותבונה ודעת. בחכמה, דכתיב, (משלי א) יי' בחכמה יסד ארץ. בתבונה, דכתיב פונו

שמים בתבונה. בדעת, דכתיב בדעתו תהומות נבקעו. הא כלהו בקיומא דעלמא. ובאלין תלתא אתבני משפנא, דכתיב ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת.

ובלהו תלתא רמיזין בקרא דא, בראשית, היינו דכתיב בחכמה. ברא אלהים, היינו דכתיב בתבונה. את השמים, היינו דכתיב בדעת. וכלהו כתיבי בעבידת משפנא. וברזא דא כתיב, אלה פקודי המשפן, דא רזא דחכמה. משפן העדות, דא רזא דתבונה, אשר פקד על פי משה, דא רזא דדעת. וכלא דא לקבל דא, בגין דכל מה דברא קדשא בריך הוא בעלמא דין, ברא ליה פגוונא דלעילא. וכלא אתרשים בעבידת משפנא.

הא חזי, בשעתא דאמר ליה קדשא בריך הוא למשה עביד משפנא, הוה קאים משה תוהא, דלא ידע מה למעפד, עד דאחזי ליה קדשא בריך הוא בעינא, כמה דכתיב, (שמות כה) וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר. מאי בתבניתם. אלא אוליפנא, דאחמי ליה קדשא בריך הוא למשה, דיוקנא דכל מלה ומלה, פההו דיוקנא דאיהו לעילא, וכל חד וחד הוה עביד דיוקנא דיליה פדיוקנא (דאיהו לעילא וכל חד חזי עביד דיוקנא דיליה פדיוקנא) דאיהו אתעביד בארעא.

אשר אתה מראה בהר, אשר אתה רואה מיבעי ליה. אלא אוליפנא, דאספקלריא דלא נהרא, הוה אחמי ליה בגויה כל אינון גוונים ודיוקנין דאתעבידו לתתא, פהאי חיזו דאחזי בגויה כל אינון דיוקנין.

משמע דכתיב אשר אתה מראה, אתה, רזא דאספקלריא דלא נהרא, דאחזי ליה

שפתוב כוונן שמים בתבונה. בדעת - שפתוב בדעתו תהומות נבקעו. הרי כלם בקיום העולם. ובשלשת אלה נבנה המשפן, שפתוב (שמות לא) ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת. וכד השלשה רמזים בפסוק הזה. בראשית, הינו שפתוב בחכמה. ברא אלהים, הינו שפתוב בתבונה. את השמים, הינו שפתוב בדעת. וכלם פתובים במעשה המשפן. ובסוד זה כתוב, אלה פקודי המשפן - זה סוד החכמה. משפן העדת - זה סוד התבונה. אשר פקד על פי משה - זה סוד הדעת. והכל זה פנגד זה, משום שכל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולם הזה - ברא אותו כמו שלמעלה, והכל נרשם בעבודת המשפן.

בא וראה, בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא למשה עשה משפן, היה משה עומד תוהא, שלא ידע מה לעשות, עד שהראה לו הקדוש ברוך הוא בעיניו, כמו שכתוב (שמות כה) וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר. מה זה בתבניתם? אלא למדנו שהראה הקדוש ברוך הוא למשה דיוקן כל דבר ודבר כמו אותו דיוקן שהוא למעלה, וכל אחד ואחד היה עושה דיוקן שלו פדיוקן (שהוא למעלה, וכל אחד עושה דיוקן שלו פדיוקן) שהוא נעשה בארץ.

אשר אתה מראה בהר, אשר אתה רואה היה צריך להיות! אלא למדנו שאספקלריה שאינה מאירה היה מראה לו בתוך כל אותם הגונים והדיוקנאות שנעשו למטה, כמראה הזה שהראה בתוכו כל אותם דיוקנאות. ממשמע שפתוב אשר אתה מראה, אתה - סוד האספקלריה

בְּגוֹיָהּ כָּל אֵינוֹן דְּיוֹקְנִין. וְהָיָה חָמִי לֹוֹן מִשֶּׁה
כָּל מְלָה וּמְלָה עַל תְּקוּנָיָהּ, כְּמָה דְחָמִי גוֹ
עֲשִׂישִׁיתָא, וְגוֹ חִיזוּ דְאַחֲזִי כָּל דְּיוֹקְנִין. וְכַד
אֶסְתָּפֵּל בְּהוּ מִשֶּׁה, אֶתְקַשִּׁי קַמִּיה, אָמַר לִיה
קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִשֶּׁה, אֶת בְּסִימְנִי, וְאַנִּי
בְּסִימְנִי פְּדִין אֶתִּישֵׁב מִשֶּׁה בְּכָל עֲבִידְתָּא.

בַּר אֶתְעֵבִיד כָּל עֲבִידְתָּא, אֶצְטְרִיךְ מִשֶּׁה
לְמַמְנִי כְּלָא, בְּגִין דְלֹא יִימְרוּן יִשְׂרָאֵל
דְּאַשְׁתָּאֵר פְּסָפָא וּדְהֵבָא, וְאַסְתְּלִיק לְנִטְלָא
לִיה. וְעַל דָּא אֶצְטְרִיךְ לְמַמְנִי חֲשַׁבְנָא קַמִּיִּיהוּ
דִּישְׂרָאֵל, בְּגִין דְכְּתִיב, (במדבר לב) וְהִייתֶם נְקִים
מִיָּי וּמִיִּשְׂרָאֵל.

וּבְגִין דָּא כְּתִיב, אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁפָּן מִשְׁפַּן
הָעֵדוּת, דְּהָא רוּחָא דְקוּדְשָׁא, הָוָה אַחֲזִי
לְכָלֵּא, חֲשַׁבְנָא דְכָל דְּהֵבָא וְכֶסֶף אֶדְנִיבּוּ
יִשְׂרָאֵל, וְרוּחַ קִדְשָׁא הָוָה אָמַר וְכֶסֶף פְּקוּדֵי
הָעֵדָה מֵאֵת כְּפָר וְגוֹ, כָּל הַזֹּהָב הָעֲשׂוּי
לְמִלָּאכָה וְגוֹ. בְּגִין דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אֶתְרַעִי בְּהוּ, בְּאֵינוֹן אֶמְנִין, וּבְעָא לְאַפְקָא
מְהִימְנוּתָא דִּילְהוֹן קַמִּי כְּלָא.

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁפָּן. תָּא חֲזִי, בְּהֵיֵא שְׁעֵתָא
דְּעֲבִידְתָּא דְמִשְׁפָּנָא אֶתְעֵבִיד, הָוָה סְטְרָא
אַחְרָא אֲזִיל וְשֵׁאט לְאַסְטָאָה, וְלֹא אֶשְׁכַּחַת
עִילָה עַל מְהִימְנוּתָא דְאֶמְנִין, עַד דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא כְּפִיף לִיה לְקַמִּיה דְמִשֶּׁה, וְאִיהוּ
עֲבִיד חֲשַׁבְנָא דְמְהִימְנוּתָא בְּעַל פְּרַחִיה, וְסְלִיק
מְהִימְנוּתָא דִּילְהוֹן לְגַבִּי כְּלָא. וְרָזָא דָּא דְכְּתִיב
אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁפָּן. וְהָא אוֹקִימְנָא, אֵלֶּה:
כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (ישעיה מט) גַּם אֵלֶּה תִשְׁכַּחְנָה.
וְכְּתִיב, אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מִשֶּׁה, דְתַמֵּן אֶתְמַנִּי
וְאֶתְפְּקִיד, עַד דְאַתְעֵבִיד חֲשַׁבְנָא דְבִי מִשְׁפָּנָא,
קַמִּי מִשֶּׁה וְיִשְׂרָאֵל כְּלָהוּ. (דף רכ"א ע"ב)

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁפָּן מִשְׁפַּן הָעֵדוּת. (שמות לח)

שְׂאִינָה מְאִירָה שְׁהֲרָאָה לוּ בְּתוֹף
כָּל אוֹתָם הִדְיוֹקְנָאוֹת. וְהָיָה מִשֶּׁה
רוּאָה אוֹתָם כָּל דְּכַר וְדְכַר עַל
תְּקוּנָו כְּמוֹ שְׂרוּאָה בְּתוֹף עֲשִׂישִׁית
וְתוֹף מְרָאָה שְׁמֵרָאָה אֶת כָּל
הִדְיוֹקְנָאוֹת. וְכִשְׁהֶסְתַּפֵּל בְּהֶם
מִשֶּׁה, הִתְקַשָּׁה לְפָנָיו. אָמַר לוֹ
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶתָּה בְּסִימְנִךְ
וְאַנִּי בְּסִימְנִי. אִזְ הִתִּישֵׁב מִשֶּׁה
בְּכָל מַעֲשֵׂה.

כְּשִׁנְעֵשֶׂה כָּל הַמַּעֲשֵׂה, הִצְטְרִיךְ
מִשֶּׁה לְמִנּוֹת הַכָּל, כְּדִי שְׁלֹא
יֵאמְרוּ יִשְׂרָאֵל שְׁנִשְׁאָר כְּסָף וְזָהָב
וְעַלָּה לְקַחַת אוֹתָם. וְלִכְּן הִצְטְרִיךְ
לְמִנּוֹת אֶת הַחֲשֻׁבוֹן לְפָנֵי יִשְׂרָאֵל,
מִשׁוּם שְׁכַתּוּב (במדבר לב) וְהִייתֶם
נְקִים מִיָּה וּמִיִּשְׂרָאֵל.

וְלִכְּן כְּתוּב, אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁפָּן
מִשְׁפַּן הָעֵדוּת, שְׁהֲרִי רוּחַ הַקְדוּשׁ
הִיָּתָה מְרָאָה לְכָלֵּם אֶת חֲשֻׁבוֹן כָּל
הַזֹּהָב וְהַכֶּסֶף שְׁנָדְבוּ יִשְׂרָאֵל,
וְרוּחַ הַקְדוּשׁ הִיָּתָה אוֹמְרַת: וְכֶסֶף
פְּקוּדֵי הָעֵדָה מֵאֵת כְּפָר וְגוֹ, כָּל
הַזֹּהָב הָעֲשׂוּי לְמִלָּאכָה וְגוֹ.
מִשׁוּם שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
הִתְרַצָּה בְּהֶם בְּאוֹתָם הָאֶמְנִים,
וְרָצָה לְהוֹצִיא אֶת נְאֻמָּוֹתָם לְפָנֵי
כָּלֵם.

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁפָּן. בָּא וּרְאָה,
בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁנִעֲשֵׂה מַעֲשֵׂה
הַמִּשְׁפָּן, הִיָּה הַצַּד הָאֲחֵר הוּלָף
וּמִשׁוּטֵט כְּדִי לְהַסְטִין, וְלֹא מִצָּא
עֵלָה עַל נְאֻמָּוֹת הָאֶמְנִים, עַד
שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כּוֹפֵף אוֹתוֹ
לְפָנֵי מִשֶּׁה, וְהוּא עֲשֵׂה חֲשֻׁבוֹן שֶׁל
נְאֻמָּוֹת בְּעַל פְּרַחוֹ, וְעַלְתָּה
נְאֻמָּוֹתָם לְכָל. וְסוּד זֶה שְׁכַתּוּב
אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁפָּן. וְהֲרִי בְּאַרְנוֹ,
אֵלֶּה - כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (ישעיה מט) גַּם
אֵלֶּה תִשְׁכַּחְנָה. וְכְּתוּב אֲשֶׁר פָּקַד
עַל פִּי מִשֶּׁה, שְׁשֵׁם הַתְּמִנָּה וּנְפִקַד
עַד שְׁנִעֲשֵׂה הַחֲשֻׁבוֹן שֶׁל בֵּית
הַמִּשְׁפָּן לְפָנֵי מִשֶּׁה וְכָל יִשְׂרָאֵל.
אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁפָּן מִשְׁפַּן הָעֵדוּת.